

§ 51.

Rigspræsidenten repræsenteres, naar han er forhindret, foreløbig af Rigskansleren. Varer Forhindringen antagelig i længere Tid, ordnes Repræsentationen ved en Rigslov.

Ifald Præsidentskabet ophører før Tiden, gælder det samme, indtil det nye Valg er gennemført.

§ 52.

Rigsregeringen bestaar af Rigskansleren og Rigsministrene.

§ 53.

Rigskansleren og paa hans Forslag Rigsministrene udnævnes og afskediges af Rigspræsidenten.

§ 54.

Rigskansleren og Rigsministrene behøver Rigsdagens Tillid til deres Embedsførelse. Enhver af dem skal træde tilbage, hvis Rigsdagen ved en udtrykkelig Beslutning unddrager ham sin Tillid.

§ 55.

Rigskansleren fører Forsædet i Rigsregeringen og leder dens Forretninger efter en Forretningsorden, der vedtages af Rigsregeringen og godkendes af Rigspræsidenten.

§ 56.

Rigskansleren bestemmer Politikkens Retningslinier og bærer Ansvarret derfor overfor Rigsdagen. Indenfor disse Retningslinier leder hver Rigsminister den ham betroede Forretningsgren selvstændigt og under eget Ansvar overfor Rigsdagen.

§ 57.

Rigsministrene har til Forhandling og Beslutning at forelægge Rigsregeringen alle Lovforslag, endvidere de Anliggender, for hvilke Forfatning eller Lov foreskriver dette, saavel som Meningsforskelligheder i Spørgsmaal, som vedrører flere Rigsministers Forretningsomraade.

§ 58.

Rigsregeringen træffer sine Beslutninger ved Stemmeffærdighed. Ved Stemmeffærdighed afgøres Sagen ved dens Stemme, der fører Forsædet.

§ 59.

Rigsdagen er berettiget til at rejse Anklage for det tyske Riges Statsdomstol mod Rigspræsidenten, Rigskansleren og Rigsministrene for paa ansvarlig Vis at have krænket Rigsforfatningen eller en Rigslov. Begæring om Statsdomstolsanklage maa være underskrevet af mindst 100 Rigsdagsmedlemmer og have Tilstemning af det for Forfatningsændringer foreskrevne Flertal. Det nærmere ordner Rigsloven om Statsdomstolen.

4de Afsnit.

Rigsraadet.

§ 60.

Der oprettes et Rigsraad til at repræsentere de tyske Lande ved Lovgivningen og Rigets Forvaltning.

§ 61.

I Rigsraadet har hvert Land i det mindste een Stemme. I de større Lande falder der paa hver Million Indbyggere een Stemme. Et Overskud, som i det mindste er lige saa stort som det mindste Lands Indbyggerantal, regnes som en fuld Million. Intet Land maa være repræsenteret ved mere end $\frac{2}{5}$ af alle Stemmer.